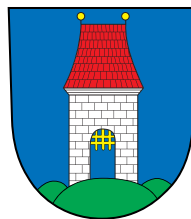

Dřevohostický zpravodaj

Žehnání zvonu

2/2024

*Nejen očima a ušima,
ale také srdcem a citem
vede cesta k člověku.*

Jan Werich

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel: Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce: Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice,
příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení: Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz;
Ing. Stanislav Čížek, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz;
MUDr. Michaela Roubalíková, Jana Josieková, Ing. Simona Menšíková
Ev. č. u MKČR: E 12657
Periodicita: Čtvrtletně
Náklad: 400 ks
Cena: 15 Kč
Místo, datum a číslo vydání: Dřevohostice, srpen 2024, číslo 2/2024
Grafická úprava a tisk: Miloslav Flašar, Euro-print Přerov
Uzávěrka příštího čísla: 30. 9. 2024

Úvodník

Rád informuji na stránkách zpravodaje o stavebních projektech, jejich realizacích, či o jiných stavebních událostech, kterými jsme za uplynulé čtvrtletí vždy alespoň o krůček posunuli rozvoj obce. Tentokrát se však chci z nadhledu podívat na dvě věci, které trochu rozvířily diskuzi na zastupitelstvu obce a jistě i na veřejnosti. První z nich je žádost Správy silnic Olomouckého kraje o uzavření smlouvy „O právu provést stavbu mostu přes říčku Moštěnku“ u kostela. Na základě této žádosti máme vydat souhlas se stavbou mostu, ovšem jako podklad pro naše rozhodování byl obdržen pouze seznam pozemků, na kterých by stavba měla probíhat. Žádné oficiální výkresy podoby mostu nám předány nebyly, přesto se žádá naše neodvolatelné vyjádření, protože úplná technická dokumentace celé akce již směřuje k žádosti o stavební povolení. Respektujeme, že most je ve vlastnictví kraje a že stavba bude financována Ol. krajem, jsme rádi, že Ol. Kraj bude opět u nás v Dřevohosticích investovat, vždyť jsme na doslova havarijní stav mostu několikrát upozorňovali, přesto si myslím, že jsme mohli být seznámeni s detailní technickou dokumentací a výkresem tvaru mostu, aby naše rozhodování mohlo být fundované a abychom věděli, co nám tady Správa silnic bude stavět. A tak pouze z předchozího jednání u projektanta (asi rok zpětně, a to ještě když jsme jej navštívili v záležitosti osvětlení v obci) víme, že je zpracováno technické řešení jiné, než je tvar mostu stávající. Nově projektovaný most postrádá oblouky, tak charakteristické pro vjezd do naší obce. Nelíbí se, že ztratíme jednu z dominant obce a vyvolali jsme jednání na Stavebním úřadě Přerov, u vedoucího RNDr. Pavla Juliše. Tam jsme přesvědčili zúčastněné, aby

přerovský orgán státní památkové péče vyjádřil nesouhlas se stavbou mostu ve svém závazném stanovisku, což také následně udělal a prohlásil stavbu z hlediska zájmů památkové péče za nepřipustnou. Své stanovisko opřel o památkové území našeho zámku, kterého se stavba mostu částečně dotýká, upozornil, že je most součástí zařitého obrazu obce, že je hodnotným a autenticky dochovaným dokladem dopravní stavby ze třicátých let minulého století... no zkrátka vyjádření na dva listy. Dne 1. srpna jsme však byli informováni, že Krajský úřad Olomouckého kraje přezkoumal stanovisko Magistrátu Přerov a na základě zjištěných skutečností přerovské stanovisko zrušil a sdělil, že stavba bez oblouků je z hlediska zájmů památkové péče vhodná. Takže zřejmě bude most jednoduchý, bezobloukový, nedokáží posoudit zda architektonicky vydařený, ale zřejmě v souladu s ekonomickými zájmy investora...Podle prohlášení hejtmana Olomouckého kraje jsou finance na stavbu mostu připraveny, čeká se jen zda a kdy proběhne stavební povolení a zda bude realizováno v roce 2025 či až 2026.

I druhá záležitost se týká vztahu mezi obcí a Olomouckým krajem. Koncem května letošního roku zakoupil Olomoucký kraj do vlastnictví a hospodaření Centra Dominika Kokory rodinný dům č.p. 439 na ulici Sadová. O tomto záměru nebyla vůbec naše obec informována, vše proběhlo za našimi zády, což se nám jeví jako trochu nefér. Celá tato transakce byla zjištěna pouhou náhodou, až při pročítání zápisu z jednání Zastupitelstva Olomouckého kraje. Okamžitě jsem žádal o schůzku u náměstka pro sociální záležitosti kraje pana Slavotínka, která proběhla v první dekádě června, a tam bylo potvrzeno, to co jsme tušili a pravý důvod toho, proč byla nemovitost kupována bez informovanosti obce. Byla zakoupena pro účely vybudování dalšího, tzv. „chráněného bydlení“ klientů Centra Dominika. Zvolené místo a celková rekonstrukce domu, stojícího v řadové zástavbě na ul. Sadová pro bydlení mentálně postižených je tím problematickým a myslím zcela nevhodným řešením, proti kterému jsme jako zastupitelstvo i rada obce protestovali. Zdá se to jako nepromyšlený a ukvapený krok ze strany kraje, vzhledem k tomu, že jsou na Sadové domy doslova na sebe nalepeny jako vlaštovčí hnízda. Mám oprávněnou obavu, že z pozdější nepozornosti klientů může lehce dojít k požáru nebo k jiné nebezpečné situaci, ohrožující ostatní domy a jejich obyvatele. O tom, že nejsme nakloněni tomuto záměru jsem informoval hejtmana kraje Josefa Suchánka písemně, ale i osobně při jeho návštěvě Dřevohostic v neděli 30.6., na oslavách 140. výročí založení sboru dobrovolných hasičů. Hejtman následně telefonicky sdělil, že projekt je zastaven...Věřím tedy hejtmánovi.

A tak se dostávám i k radostné události, kterou určitě můžeme nazvat „událostí obce“ roku 2024. Na zvonici se rozezněl třetí zvon, svatý Florián, kterého při zmíněné oslavě narozenin sboru předali vedení obce hasiči. Ti jej z největší míry i financovali, což je určitě obrovskou raritou. Nestává se často, vlastně jsem nikdy neregistroval, že by tak velký dar byl spolek schopen shromáždit a předat obci. Riskují zdraví i životy, chrání majetek občanů i celé obce a ještě dokáží obdarovat. Obdivuhodné. Na příslušenství zvonu a jeho montáži se částečně pak podílela i římskokatolická farma a obec. Všem děkuji, nejen za předaný dar i za důstojnou oslavu 140. výročí založení sboru.

Petr Dostál, starosta

Stavební okénko

aneb Jak se pokračuje

V prvním čísle letošního Dřevohostického zpravodaje byly představeny stavební práce, které byly již započaty v jarních měsících či se plánovaly zahájit. V uplynulém čtvrt roce jsme sledovali, jak nám stavby rostou přímo před očima. Některé se neobešly s menšími jiné s většími problémy, ale všechny se daří zdárně směřovat k vytouženému konci.

Na přelomu dubna a května začaly práce na podloží monolitického skateparku. Bylo postupováno dle technologického předpisu, který byl dodán realizátorem skateparku, a to firmou JF Construction. Samotné práce obsahovaly sejmutí půdy, vytvoření zpevněného podkladu z předepsaných vrstev různých frakcí kameniva, na kterém bude posléze usazena samotná konstrukce. Okolo této plochy zároveň vznikl bezpečnostní prostor ze zámkové dlažby, který tvoří i funkci přístupového chodníku. Po bocích je široký 2 m a z čela rampy 1 m. Před čelem rampy ze strany tenisového kurtu vznikla ještě přístupová zpevněná plocha od současné cesty. Spodní část byla nachystána a předána již v červnu před požadovaným termínem. V půli měsíce července, přesněji patnáctého, začala firma montovat připravenou pozinkovanou konstrukci, která tvoří kostru celé dráhy. Jednotlivé díly do sebe zapadaly, jak měly a konstrukce byla smontována za necelé tři dny. Následovala montáž dřevěného bednění, které později bylo opatřeno pojistnými fóliemi, aby se ochránilo dřevěné bednění před degradací dřeva a vytvořila přechodová vrstva mezi podkladem a pojezdovou plochou skateparku. Pojezdovou plochu rampy tvoří desky ze speciálního kompozitního materiálu. Po bocích jsou osazeny díly bočnic z tahokovu, aby se uzavřel i prostor pod dráhou. Po osazení tabulky s bezpečnostními pokyny byl park plně dokončen a předán k užívání.

Další velmi očekávanou akcí bylo spouštění prací na opravě „výměně“ kanalizace v ulici Chaloupky. Tato stavba sice nebyla přímou investicí našeho městečka, ale velmi ovlivňovala naše další plány na opravě této ulice. Obec poskytla úzkou spolupráci realizací firmě a i díky této spolupráci byl přes vzniklé komplikace termín do-

končení dodržen. Stavební práce začaly od páteřního vedení, které probíhá pod vozovkou mezi lávkou u MŠ a mostem vedoucím na ul. Lány a postupovala uličkou až k cestě II/150 propojující Dřevohostice s Bystřicí pod Hostýnem. Již po pár metrech nastal neočekávaný problém. Část kanalizační větve vedoucí propojovací uličkou, měla být opravena bez výkopovou technologií, a to z důvodu velkého množství sítí (elektrika, plyn, voda, cetin) vedoucí těsně okolo stávající kanalizace. Tato technologie spočívá v protažení plastového rukávce stávajícím potrubím, jeho nafouknutí a vytvrzení, z vnitřní strany se vytvoří jednotná hladká vrstvu plastu (tzv. nové potrubí). Bohužel v nápojném bodě se zjistilo, že stávající potrubí je již v tak špatném stavu, že tato technologie nebude proveditelná. Došlo tedy k rozhodnutí a pokračovalo se výkopovým způsobem, v této části převážně ručním. V dalším úseku překvapila dělníky nutnost přeložky vodovodu, který kolidoval s trasou kanalizace. Kanalizační větev byla úspěšně zakončena v zeleném pásu u chodníku lemujícím ulici Bystřickou. Veškeré tyto práce byly provedeny společností SKD Lipník. Dokončení kanalizace pod cestou nebylo z důvodu objízdné trasy nad 7,5 t vedoucí přes městečko v současné době možné realizovat. Doufáme, že se společnost VaK Přerov k dokončení vrátí hned, jak to bude možné a okolní situace to dovolí.

Díky zrealizované opravě kanalizačního potrubí bude teď možné přistoupit k opravě vozovky a chodníků v této části Chaloupek.

Projekt byl představen a vysvětlen občanům při společném jednání v březnu na zámku a po drobných připomínkách upraven do finální fáze, kterou jsme v měsíci červnu soutěžili. Oslovili jsme celkem 4 firmy, ze kterých byla k realizaci doporučena a zastupitelstvem vybrána firma PORR a.s. za cenu 3 707 385,24 Kč bez DPH. Bohužel, vysoutěžená firma nám místo podepsání smlouvy oznámila rezignačním dopisem, že od zakázky odstupuje.

Vzhledem ke slibu občanům v této místní části realizovat opravu komunikace bezprostředně po dokončení opravy kanalizace nám tato rezignace způsobila nemalou komplikaci.

Bylo tedy svoláno mimořádné zastupitelstvo, kde jsme si nastínili možné scénáře, jak se k dané situaci postavit. Výsledkem bylo revokování usnesení a byla vybrána firma Cobbler s.r.o., která skončila ve výběrovém řízení jako druhá v pořadí, a to s nabízenou cenou 4 597 771,56 Kč bez DPH. Dnes již máme celou tuto akci pod smlouvou a čekáme na zahájení prací, které by měly začít v druhé polovině srpna, tak abychom do konce roku veškeré práce i ukončili.

Velkou investiční akci pro letošní prázdniny jsme si připravili i na základní škole, a to v podobě obnovy plynové kotleny, která se koná zhruba po třiceti letech a opravdu si to již zasloužila. Jedná se o zakázku v hodnotě okolo 1,5 milionu Kč. K realizaci byla vysoutěžena firma PiKr Omnitech Group s.r.o. z Olomouce, která již v polovině měsíce června započala s demontáží stávajících kotlů a dalších zařízení. Nyní už se montují kotle nové, je čištěně a vymalováno a vše směřuje ke zdárnému dokončení před zahájením nového školního roku. Dalším investičním počinem byla oprava střešního pláště na propojení hlavní budovy a školní jídelny. Na části školní jídelny po celém jejím obvodu jsme vyměnili i staré dřevěné žlaby za nové a nezapomnělo se ani na větrací komínky na hlavní budově školy, kolem kterých nám zatékalo na půdu. Doufáme, že i tyto menší kroky nám pomohou ke zkvalitnění prostor pro studium našich dětí.

Výraznější omezení v dopravě nám způsobilo i uzavření mostu směrem na Radkovy. Omezení byly hlavně občané bydlící za mostem a každodenně jezdící za prací tímto směrem. Doufáme, že náhradou za tyto komplikace jim bude příjemnější, a hlavně tišší průjezd přes nově opravený most. Opravu mostu zastřešuje Správa silnic Olomouckého kraje a samotnou opravu provádí firma SART ze Šumperka. Most byl zbaven žulových kostek, byla vytvořena železobetonová zpevňující mostní deska, zapraveny nosníky, vytvořeny nové pochozí římsy, kde se nám v rámci stavby, oproti projektu podařilo prosadit rozšíření jedné z říms napojené na chodník tak, aby bylo možno bezpečnější a plynulejší přecházení mostu. Pojízdňá vrstva bude asfaltová a snad dá zapomenout na předchozí hlučný přejezd. S opravou mostní konstrukce je spojena i oprava koryta v dotčeném pásmu mostu. Jsou opraveny břehy, vybetonovány schody a zabetonováno i samotné koryto. A jak to tak bývá i na této stavbě se vyskytly komplikace, které způsobily prodloužení uzavírky. Špatný stav opřených

zdí na přechodu mostu a tělesa cesty způsobil prodloužení akce o 15 dní. Projekt s touto úpravou nepočítal, ale skutečný stav byl natolik špatný, že se musely zbourat a vybudovat znovu. V závěru je to z pohledu životnosti stavby určitě dobře.

Nezahálíme ani při opravě fasády zámku. Tentokrát se opravuje severovýchodní strana směrem k pódiu. Hned po postavení lešení došlo k očištění staré fasády, její necelistvost byla doplněna a scelena speciálním nátěrem, spodní vrstvy byly nově nahozeny. Některé rohové bosáže byly opraveny, jiné musely být vytvořeny zcela nově. Došlo i k zazdění bočních oken na straně výtahové šachty, které z vnitřní strany vycházely do mezipater a dle návrhu měly být odstraněny. Rovněž se pokračuje na renovaci kamenného ostění oken a oken samotných, které zub času znehodnotil. V plánu je i osazení nových dveří, zajišťující propojení nádvoří a zahrady zámku. Pak už jen oplechovat venkovní parapety, osadit mříže a další strana fasády bude hotova. Doufejme, že nám počasí vydrží a vše půjde podle plánu.

Stanislav Čížek

Oslavy 140. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů

Deset let uběhlo jako voda a my jsme před sebou měli plán oslav 140. výročí založení SDH Dřevohostice. Přípravy začaly minimálně rok předem a termín padl na poslední červnový víkend 29.–30. června 2024. Rozhodli jsme se, že sobotní den bude akční a nedělní slavnostní, přípravy probíhaly dlouho dopředu a všechno se pečlivě plánovalo. Někteří vystavovatelé techniky přijeli už v pátek k večeru, měli zajištěné ubytování i občerstvení. Celý pátek se na zámku nezastavily přípravné práce až do večera, kdy nás vyrušil pronikavý zvuk sirény, ohlašující požární poplach. Výjezdová jednotka byla odvolána k zatopeným domům při bleskových povodních v Šišmě.

Sobotní akční dopoledne započalo registrací všech vystavujících. Celá zámecká zahrada se od rána zaplňovala koněspřežnými, parními i motorovými historickými stříkačkami, aby svou nádheru mohly ukázat buď na trávníku v klidovém režimu, nebo při ukázkách hašení. Přijeli i členové našeho spřáteleného sboru ze Zlatého a dalších slovenských měst, takže se dá říct, že naše přehlídka historické hasičské techniky byla mezinárodní. Zajímavá byla rozhodně ukázka parní stříkačky z Uherského Brodu od firmy Rezáč a spol., Praha, od které byly vyrobeny jen tři kusy. Kromě Uherského Brodu takovýto parní stroj vlastnil i náš dřevohostický hasičský sbor, třetí je neznámo kde. Naše parní stříkačka byla bohužel v roce 1927 prodána do rolnického cukrovaru a nahrazena činnějším motorovým strojem a do současné doby se nedochovala. Poučným protipólem historického hašení byly akční ukázky současného integrovaného záchranného systému – policie, profesionálních hasičů i záchranářů. Mohli jsme vidět ukázky hašení, zásahu u autonehody, práci na vysokozdvizné plošině. Odpoledne se celý konvoj historické techniky vydal na Spanilou jízdu okruhem Dřevohostic do Turovic a zpátky za doprovodu dechové hudby Sebraňáci. Jeden z vozů vezl i nově odlitý zvon, který nechal náš sbor vyrobit ve zvonařství Dytrychová v Brodce u Přerova na třetí pozici do zvonice a který jsme pojmenovali Zvon svatého Floriána. Vrcholem sobotního programu byla ukázka rekonstrukce požáru zámecké věže z roku 1907, kdy chovanci Ochranovny pro mládež mravně narušenou a zpustlou zapálili prostor zámeckých hodin, když je natahoval krejčovský mistr pan Kotas. Vyhořela tehdy celá zámecká věž i se střechou. Mistra Kotase si na zámecké věži zahrál kastelán Jirka Kasperlík a hašení se samozřejmě ujali dřevohostičtí hasiči ve spolupráci s týmem hasičů ze Šamorína s jejich nádherným výsuvným žebříkem. Požár byl uhašen, mistr Kotas ošetřen a zachráněn a návštěvníci byli svědky nevšedního zážitku. Večer se zámeckou zahradou rozezněla hudba a taneční zábava trvala téměř do půlnoci.

Nedělní program začal o půl jedenácté slavnostní mší svatou v našem kostele svatého Havla a součástí mše byl i ceremoniál vysvěcení zvonu svatého Floriána. Následná slavnost se celá odehrávala ve farní zahradě za doprovodu dechové kapely Zdounečanka. Ve dvě hodiny odpoledne byl nový zvon zavěšen ve zvonici a celým městečkem se rozezněl jeho krásný zvuk, nejprve samostatně a poté spolu s dalšími zvony, které byly zavěšeny ve zvonici v roce 2021, zvon svatého Havla a zvon paní Marie Podhostýnské. Aniž bychom to před rokem plánovali, součástí nedělní slav-

nosti se stalo i rozloučení s otcem Zdeňkem, který nám odsloužil poslední slavnostní mši před svým odchodem na Děkanát do Vsetína. Otec Zdeněk byl pro farní společenství i pro život městečka a spolků, včetně hasičského sboru, velkým přínosem, a proto jsme si pro rozloučení s ním a poděkování za jeho práci nemohli vybrat lepší a slavnostnější příležitost. Komu z lidí se stane, že se stane svědkem výměny zvonů na tři zvony v jedné zvonici během tří let. Nám všem se to podařilo. Taková událost se děje průměrně jedenkrát za tři sta let. Možná i díky němu nám celý víkend krásně přálo počasí, ale to nejen díky otci Zdeňkovi, protože za krásné počasí jsme se modlili všichni v organizačním týmu již několik měsíců dopředu a vyšlo to. Poděkování patří všem, kteří se na organizaci celých slavností podíleli, nejen našim členům, hasičům, ale i přátelům sboru, všem dřevohostickým spolkům, které nám s organizací pomáhali a všem sponzorů, díky kterým šlo všechno jednodušeji. Tak doufáme, že jsme všem příznivcům hasičské historie i současnosti udělali radost a uctili důstojně čest památce a odkazu díla bratra Petra Vašíčka, který náš hasičský sbor v roce 1884 založil.

Michaela Roubalíková

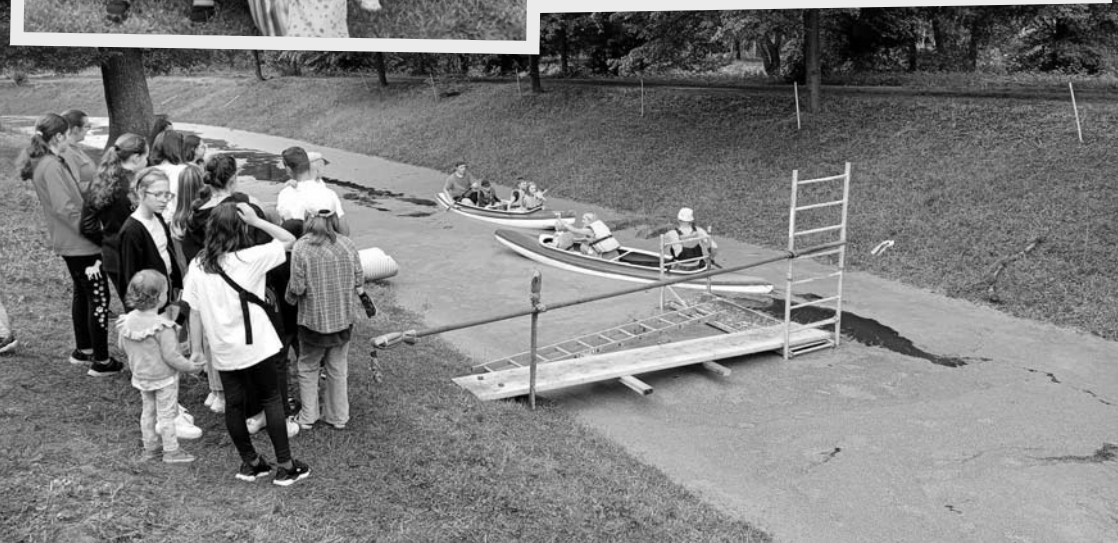
Seznam sponzorů:

OLOMOUCKÝ KRAJ
PETR SMAJDOR
CANIS SAFETY a.s.
TESAŘSTVÍ LOŠŤÁK
MILAN BÉHAL – MJEF STAV s.r.o.
HP ZEMNÍ PRÁCE s.r.o.
LAKONADO
RECOVERA
MICHAELA ROUBALÍKOVÁ – ALERGOLOGIE M&M
PAVEL ROUBALÍK – GEODETICKÉ PRÁCE
MARTIN JOSIEK
PAVEL GADAS
LADISLAV ROČÁK
Mgr. VLASTIMIL KOCIÁN
BARSET – ČERPACÍ TECHNIKA s.r.o.
STAVEBNÍ FIRMA ING. HANOUSEK LEOŠ s.r.o.
POTRAVINY PETR NEDĚLA
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO DŘEVOHOSTICE
PIVOVAR ZUBR
EXEKUTORSKÝ ÚŘAD JUDR. LUKÁŠ JÍCHA
PEKÁRNA VAŠUT HRANICE
PEKÁRNA RACEK PŘEROV
ŘEZNICTVÍ JAŠ
ŘEZNICTVÍ KUBEŠA
LUKÁŠ DUDÍK
ŠTĚPÁN HABČÁK
TOMÁŠ KOPEČNÝ
DAVID STISKÁLEK
DAVID SEHNÁLEK

Dětský den 2024

Poslední květnovou sobotu, 25.května 2024, se jako obvykle konal hasičský Dětský den. I přes naše modlení nás odpoledne neminuly dvě děsivé přeháňky. Moc nás to nepřekvapilo, protože co by to bylo za poslední květnovou sobotu bez trošky deště. Ale kupodivu ani déšť ráz celého odpoledne nenarušil a ani neovlivnil vysokou účast. Opět jsme v zámecké zahradě přivítali více jak tři sta dětí, které se pobavily v řadě soutěží, skákacích atrakcích a nechybělo ani malování na obličeje, klaun a večerní kácení Májky. Tentokrát jsme se po 15 letech vrátili ke scéně z krásných Večerníčkových Krkonošských pohádek – Jak Trautenberg topil Krakonošovým dřevem. Potrestaný Trautenberg Májku nakonec neskácel a tohoto úkolu se chopil Kuba a Hajný. Šťěstí, že tomu tak bylo a děti se mohly radovat.

Michaela Roubalíková

Rozloučení s farářem Mgr. Zdeňkem Mlčochem po pěti letech v dřevohostické farnosti

S vděčností a úctou se loučíme s naším milým farářem Zdeňkem Mlčochem, který po pěti letech oddané služby v naší dřevohostické farnosti přechází na novou pozici děkana pro farnost Vsetín a Liptál.

Otec Zdeněk Mlčoch přišel do naší farnosti po ukončení svých studií a působení na přerovském děkanátu a Dřevohostice se tak staly první farností, kterou spravoval. Do naší farnosti přišel plný neutuchajícího elánu, motivace a vizí pro její zvelebení a otevření se všem lidem. Jeho odvaha a nový, svěží pohled na víru, byly vždy inspirativní. Byl tu pro druhé a aktivně se účastnil obecních akcí, na kterých rád se všemi promlouval. Jeho schopnost zaujmout a podpořit mladé ve víře, stejně jako jeho důraz na rodinu, na důležitost spolupráce a vztahů v komunitě, byly nedocenitelné. Otec Zdeněk svědomitě vedl pastorační a ekonomickou radu a byl důležitým článkem mezi farním společenstvím a úřadem městyse a dalšími místními organizacemi jako jsou Sbor dobrovolných hasičů a Základní škola.

Jeho působení, nový pohled a široký dosah aktivit zanechal nesmazatelnou stopu v srdcích všech farníků. Díky Zdeňkově energii a oddanosti bylo uspořádáno mnoho významných akcí, které obohatily život farnosti i celého městečka. Mezi nejvýznamnější patřil impuls pro sbírku a výrobu nových zvonů do místní zvonice a jejich

žehnání. Dále také uspořádání dvou farních plesů, několika koncertů, duchovních obnov a vzdělávání skrze projekty Alfa a Synoda i účast na Noci kostelů. Otec Zdeněk byl také velmi otevřený vůči potřebám druhých, což se projevilo například v přijetí a ubytování ukrajinských matek s dětmi v nouzi. Nezapomínal ani na zvelebování kostela a farních budov, řadu prací se podařilo zrealizovat.

Jeho osobitý přístup ke kázání a důsledné vysvětlování Písma svatého přinesly mnohým novou perspektivu a hlubší porozumění víře. Letní mše v kapličkách v okolních obcích byly krásným příkladem jeho oddanosti a péče o všechny farníky. Při slavnostním svěcení zvonu sv. Florián, darovaného Sborem dobrovolných hasičů s přispěním farního společenství, jsme se s otcem Zdeňkem po příjemně stráveném dni rozloučili. Celá farnost mu vyjádřila vděčnost a obdiv a předala mu dary na památku. Přejeme mu pevné zdraví, mnoho štěstí, zdaru a Božího požehnání v jeho novém působišti.

Vzpomínejte na nás v dobrém, otče Zdeňku, omlouváme se za naše nedostatky, nedorozumění nebo případné křivdy a mockrát děkujeme za vše, co jste pro nás farníky jednotlivě a pro naši farnost i městečko udělal.

"Ať hlas zvonu vždy připomíná jednotu a sílu naší víry, ať se naše srdce spojí v modlitbě a lásce. Vždyť jak říká Písmo: 'Jeden druhého břemena neste, a tak naplníte zákon Kristův.' (Galatským 6:2)"

FS

Farní putování

V sobotu 18. května se naše farnosti vydaly na poutní zájezd po krásách severní Moravy. Cílové destinace nalákaly více farníků než obvykle, dokonce bylo nutné zajistit autobus s větší kapacitou. I přes nabitý program všechny přesuny klapaly jako hodinky.

Nejprve jsme navštívili augustiniánský klášter ve Šternberku, jehož správce nám o něm spolu se svými průvodci pověděl spoustu zajímavostí a výklad navíc zpestřili malebnou hrou na historické nástroje.

Další zastávkou byl kostel sv. Tomáše Becketa z Canterbury v centru Mohelnice,

kde jsme obdivovali impozantní mechanický pohyblivý vyřezávaný betlém.

Krátce po poledni jsme doputovali do Koclířova, kde sídlí národní centrum Fatimského apoštolátu. Jde o rozsáhlý přírodní poutní areál sv. Jana Pavla II. se zajímavými stavbami, z nichž nejvýznamnější je tzv. Capelinha. Jedná se o kopii kaple, které byla postavena v místě zjevení Panny Marie u portugalského města Fatima. Před Capelinhou jsme prožili společnou májovou pobožnost.

V místní klášterní cukrárně jsme se posilili chutnými domácími dobrotami a vydali se na závěrečnou etapu našeho putování – do Hanušovic, kde nyní působí otec Artur Górka, náš bývalý pan farář. Setkání jsme zahájili mší svatou v kapli Obětování Panny Marie, kterou společně sloužili otec Artur s otcem Zdeňkem. Poté jsme se přesunuli na místní faru a přilehlou farní zahradu. Zbytek odpoledne se nesl v duchu přátelského vyprávění a milého vzpomínání. Během naší srdečné návštěvy jsme otci Arturovi také popřáli k letošnímu životnímu jubileu. Když se čas nachýlil, nikomu se nechtělo odjíždět...

Za organizaci celého zájezdu patří velké poděkování panu Antonínu Horákovi.

FS

TJ Sokol Dřevohostice

Brkem sokolím

S jarem se nám vyloupnou všichni naši sokolici a sportovci do venkovních prostor, a to teprve vidíme, kolik že jich u nás máme! Fotbalisté, házenkáři i stolní tenisté hrají jarní kola svých soutěží za úžasné podpory místních fanoušků, malí fotbalisté i házenkáři prohánějí míče na multifunkčním hřišti. S jarem ožívají i tenisové kurty, letos i s obnovenou hojně zaplněnou tenisovou školičkou. Zápas, tur-

naji a „cupy“ je naplněn na našich sportovištích téměř každý jarně-letní víkend. Svou chvilku slávy zažívá přes léto i beach volejbal. Je příjemné vidět kolik máme aktivních sportujících lidí. Ještě příjemnější podívaná je na mladou generaci, kterou k pohybu dokážeme přivést.

Právě pro ty menší jsme na sklonku cvičebního roku uspořádali „ukončenou“ plnou her, soutěží a samozřejmě odměn. Malí sokolíci si doslova do písmene obletěli prostor za valy a hned poté se vrhli na všechny připravené soutěže a disciplíny s nářadím i bez, mohli si vyzkoušet všechny sporty, které v našem Sokole nabízíme. Za účast obdrželo každé dítě drobné odměny a občerstvení.

Přes prázdniny sportujeme všichni spíše rekreačně, abychom se mohli s novým cvičebním rokem opět plni sil a elánu vrhnout do svých oblíbených oddílových činností a soutěží. V mezičase se náš sportovní areál rozrůstá o nový skatepark, který buduje obec mezi fotbalovým hřištěm a tenisovými kurty. Myslím, že kdo má chuť sportovat, určitě si svou cestu najde, příležitostí a možností máme opravdu nepřeberně.

Chtěla bych poděkovat všem trenérům a vedoucím za práci s dětmi. Je to práce náročná fyzicky, psychicky i časově. Všichni se dětem věnují ve svém volném čase a jen ze své vlastní vůle. Děkuji za každého jednoho. Je jich však jako šafránu, jak se říká. S otevřenou náručí vítáme každou pomocnou ruku.

Spolu s nadšením z aktivního sportování a užívání všech prostor k tomu určených si sem musím odložit i jeden stesk. Týká se údržby pořádku na sportovištích a dodržování nějakého daného řádu chování v areálu. Rádi bychom nechali areál volně přístupný všem, nechceme prostor uzavírat, ale zároveň bychom jej rádi udrželi ve stavu schopném užívání co nejdéle a v co nejlepší formě. Všude v areálu jsou rozmístěny odpadkové koše, a proto žádáme o jejich používání. Rodiče prosíme, dohlédněte i na své děti. Odpadkovým košem určitě není prostor pod tribunu, i když se tam toho vejde opravdu hodně. Také si neházejte doma odpadky pod postel. Beachvolejbal není pískoviště a multifunkční hřiště není dopravní hřiště. Chceme užívat, tak se prosím i sami starejme, vždyť je to pro nás.

Slet čarodějnic

Poslední dubnový den opět patřil Sletu čarodějnic. Letos už po dvacáté šesté, úctyhodné číslo. Možná ani první ročníky a zakládající členky naší čarodějné letky netušily, jak silné tradici vdechly život. Ale vlastně dvacetišestiletá čarodějnice je vlastně ještě v plenkách, ještě není ani ve školce. Co to je proti průměrnému věku čarodějnic, čarodějnů a mágů. Statistický čarouřad uvádí věk dožití průměrné čarodějnice 465 let, takže času máme habakuk, ještě není ani čas na vrásky.

A když je tu jeden tak dlouho, chce to nějaký řád, ať je v tom pořádek. A tak při našich sletech patří odpoledne těm nejmenším střapcům a večer necháme rejdit ty nevybouřené, ať se trochu unaví. Za čas se to obmění, protože ti malí střapci většinou tak nějak rychle vyrostou a začínají nám vodit ty své malé kopie, holt v té člověčí říši čas plyne jinak, tak nějak rychleji. Inspekce „shora“ letos zhodnotila, že tady je všechno v cajku a máme pokračovat jak umíme. Za každý pomocný pařátek moc díky a za rok zase sejďme, juhůů.

Za sokolíky a čarodějnice, Věra Obkráčilová

Přívěsnický tábor

Je pondělí ráno a na startu táborového týdne je zase o pár dětí více než vloni. Základnu máme jako každý rok na zámku, ale snažíme se zámek zachovat i příštím generacím, a tak se tam raději, pokud počasí dovolí, příliš nezdržujeme. Většinu času trávíme venku při různých aktivitách.

Při pondělních ranních seznamovacích hrách se snažíme zapamatovat si navzájem jména. Mé kolegyně pedagogy si všech pětatřicet kousků zapamatují asi tak do deseti minut, mě to trvá podstatně déle.

Místo táborových triček jsme letos zvolili táborově kšiltovky, na kterých je mimo srdíček, zvířátek, domečků a duhy spousta fotbalových klubů. No vlastně spousta ani tak ne, převládá Sparta! Odpoledne bereme pilu, hřebíky, barvy a jdeme vytvářet vodní svět. Hotovou galerii odneseme k našim rybníkům, a tam si aspoň na moment připadáme jako u moře. Když vodní svět, tak do puntíku, zpátky jak jinak než po potoku, to už snad ani jinak nejde.

Spolek
Kratochvíl

V úterý se chystáme na návštěvu kozí farmy do Pavlovic. Už jsme připravení vyrazit, když vtom se na zámek přisourá Eman, že si včera někde zapomněl traktor a jestli mu ho prý pomůžeme najít. Je nás hodně, tak to prý bude natošup. Tak samozřejmě přislíbíme pomoc s hledáním, to nás zase tak

nezdrží. No ale kudy se vydat? Vzali jsme si na pomoc želvu Slídlíku. Na ni jsme hodně sázeli, protože to není obyčejná želva, ale je vycvičená na trasování a slídění. Eman totiž traktor a sebe neztratil prvně, že ano. Eman si na pár střípků z večera vzpomněl, tak jsme nakonec traktor našli, to bylo radostné shledání! Byl teda pěkně zašitej v lese, to je pravda. Slídlíka dostala za odměnu spoustu dobré trávy, bez ní bychom byli marní. A tak jsme ji za odměnu vzali s sebou do Pavlovic na kozy. Na farmě jsme si dali kozí zmrzku, zkusili jsme si nadojit čerstvé kozí mlíko a povykládali si s kozou Méééruňkou. Cestou zpět nás přepadl ukrutný hlad, naštěstí jsme měli v batohu pár špekáčeků, které jsme si opekli v lese. Ty nás jistě zachránily před uhynutím hladu v našem drsném dřevohostickém lese.

Ve středu jsme si vyjeli do velkoměsta Přerova do Laser arény. Tak tohle se taky líbilo úplně všem, jak jsme předpokládali. Bylo to prostě bezvadné. Na své si přišli ti, kteří zbraně milují i my ostatní. Atmosféra nás pohltila tak, že se nám vůbec nechťelo končit, stříleli jsme hlava nehlava, do cizích i do vlastních. Vyvážli jsme nakonec všichni živí a zdraví, jen trochu pomuchlaní a z arény jsme se přesunuli do parku Michalov na houpačky a na oběd. Odtud už pak hajdy domů.

Ve čtvrtek nám přijela lektorka muzikoterapie, přivezla nám spoustu hudebních nástrojů a všechny jsme mohli vyzkoušet. Největší úspěch má samozřejmě buben, tam můžeme bušit jak se nám zlíbí, i když s nějakým rytmem jsou vydávané zvuky samozřejmě uším líbivější. Na závěr se nám podařil parádní společný koncert. Odpoledne jsme trošku zaspotovali a potom už jsme se vrhli na přípravu dobrot pro rodiče, pozvali jsem je totiž na malou zahradní slavnost. Všechny dobroty jsme připravili sami, čímž jsme překvapili sebe i rodiče. Dokonce bylo všechno jedlé a moc dobré. Jsme se taky snažili! Společné odpoledne bylo prima a pohodové.

A v pátek jsem se už tradičně vydali hledat pokad, sice bylo vedro, že jsme sotva pletli nohama, ale nakonec jsme to zvládli a poklad našli. Indicie nás dovedly překvapivě zase k želvě Slídlíce, která nám ho nejspíš celý týden hlídala.

Týden utekl jak voda, Slídlíka i Kaštan jsou rádi, že mají chvíli klid, Eman se bude muset víc hlídat a my ostatní se budeme těšit zase za rok nebo na nějakých dalších akcích na viděnou. Díky celé parádní táborové partičce dětí i dospěláků, kteří pomáhají, jak můžou a jak jim síly stačí. Děkujeme, jste skvělí!

Za Kratochvilky, Věra Obkráčilová

Tenisové začátky

Tenisový klub Sokola Dřevohostice uspořádal v jarních měsících tenisovou školičku pro děti a mládež od 6 do 12 let. Zájem byl mimořádný ani jsme nemohli všem bohužel vyhovět. Klub zajistil kvalitní trenéry, míče a kurty. Tenisové začátky vedli oběťavě tři trenéři, Marek Hejna (výborný tenista z Přerova), Lukáš Stoklášek (bývalý hráč TK Bystřice p.H.) a Petr Neděla (už také zkušený hráč z TK Bystřice p.H.). Někdy musel zaskakovat i prezident místního klubu Pavel Dostál a také správce Laďa Sigmund, který na každou lekci, musel kurty řádně připravit. Zápis a finance řešila účetní klubu Jana Navrátilová.

V celkem šesti dvouhodinových lekcích se děti s pomocí tří zkušených trenérů a bývalých i současných hráčů, seznámily se základy tenisu. Pak už bude záležet jenom na nich samotných zda budou získané rady a dovednosti dále vylepšovat. Možnosti jsou u nás v Dřevohosticích perfektní.

„Nečekejte okamžitě žádné zázraky, vždyť tato nejtechničtější sportovní hra se učí kolem sedmi let a ještě ji nemusíte umět dokonale. Je to ale hra, která vás může provázet po celý váš život! Tenis se také odehrává povětšinou v krásném prostředí a na zdravém vzduchu, Chyťte svou šanci za pačesy a přijďte mezi nás. Možná si najdete i další mladé sportovní přátele.“ To jsou pravdivé věty, které slyšely děti od organizátorů hned v úvodu první lekce.

Nakonec bylo přihlášených 18 dětí, každý trenér měl na starosti šest dětí. Celá akce byla ukončena poslední lekcí ve čtvrtek 13. června po které následoval táborák s opékáním špekáčků. Děti které absolvovaly tenisovou školičku mají do konce letošní sezony vstup na kurty i s rodiči zdarma, což je opravdu velká výhoda a bude jenom na nich jak tuto výhodu využijí. Původně jsme chtěli školičku zopakovat v září a říjnu ale z důvodu značného zaneprázdnění trenérů jsme přislíbili opakování v příštím roce na jaře. Na konci tohoto článku bychom chtěli do nebička poděkovat výbornému trenérovi a tenistovi Pepovi Václavíkovi z Přerova, který obětavě Tenisové začátky vedl před lety.

Pavel Dostál, prezident klubu a Lada Sigmund, správce

Z klubu seniorů

Ve čtvrtek 16. května jsme prožili hezký výletní den. Zapůjčeným hasičským autem – tentokrát s řidičem panem Čížkem – jsme absolvovali naplánovanou trasu Kopřivnice, Příbor, Bartošovice.

V technickém muzeu v Kopřivnici se nachází velká sbírka osobních automobilů Tatra, jedinečný soubor kulturních památek, dokládající bohatou a progresivní výrobu automobilky. Úvodním exponátem muzejní prohlídky je replika prvního automobilu President. Je úžasné, kolik krásných aut automobilka Tatra vyrobila.

V Příboře, v budově bývalého Piaristického kláštera ve středu historického města, jsme si prohlédli stálou expozici „Zaniklý svět rukodělné výroby“. Ve čtyřech sálech lze zhlédnout celou řadu svébytných technik, které byly využívány v tradičním lidovém prostředí. Expozice se zaměřuje na vztah člověka k přírodním surovinám a touhu přetvářet věci ke svým potřebám.

Poté jsme navštívili rodný dům významného rodáka Sigmunda Freuda, který se zde v roce 1856 narodil. Sigmund Freud byl český psycholog a neurolog, zakladatel psychoanalýzy a spoluzakladatel moderní psychologie. Jeho dům byl v r. 2005 prohlášen kulturní památkou a r. 2006 zde bylo zřízeno muzeum.

V Bartošovicích je potom Dům přírody Poodří. V návštěvnickém středisku nás zábavnou formou seznámili s přírodou chráněné oblasti Poodří. V expozici živých zvířat jsme v doprovodu zástupce naší fauny a získali informace o aktivitách Záchrané stanice Bartošovice.

V neděli 5. května jsme se zúčastnili přednášky pořádané SDH Dřevohostice na téma Základy první pomoci. Přednášku vedl pan David Stiskálek a přítomné také seznámil s přístrojem AED, který hasiči obdrželi. Přednáška, včetně praktických ukázek, byla zajímavá a poučná. Ani v seniorském věku není zbytečné osvěžit si základy první pomoci.

V úterý 21. května pořádala obec Želatovice ve spolupráci s MAS Partnerství Moštěnka již třetí sportovní odpoledne pro seniory a jejich přátele. Soutěžilo se v hodu míčem na koš, chytání rybiček, šípkách a dalších sportovních aktivitách. Všichni jsme strávili hezké odpoledne v přátelské atmosféře. *Za klub seniorů Božena Pokusová*

Kolozávody na zámku

Děti není nikdy dost, a proto na 3. ročníku kolozávodů odstartovalo 86 závodníků. V takovém hojném počtu jsme si společně užili poslední dubnovou sobotu na zámku. Počasí bylo jako na objednávku a malí závodníci svištěli na trati s větrem v zádech. Startovalo se v kategoriích odrážedla (1–3 roky) a kola (3–12 let). Nejpočetnější byla letos kategorie kol od 7 do 8 let, proto jsme ji při vyhodnocování rozdělili ještě na holky a kluky.

Na trati se museli závodníci poprat s několika překážkami. Čekal na ně např. slalom, jezírko uprostřed trati nebo záludná houpající se lávka. Kdo pokořil všechny překážky v co nejrychlejším čase, mohl se radovat z krásných věcných cen. Celkem 24 dětí si odvezlo své medaile a ceny. A protože není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, zasloužily si všechny děti sladkou odměnu a malý upomínkový dáreček.

Z rekordního počtu závodníků máme obrovskou radost a jsme moc rádi, že zájem o tuto akci každým rokem roste. Už teď se těšíme, kolik dětí zavítá na kolozávody v příštím roce.

Za Pionýrské centrum Tereza Lošťáková

Z letního tábora na Sochové 2024

Je první prázdninová neděle a budoucí táborníci už se těší, jak stráví 13 dnů v našem Ráji (tak tomu říkáme).

Letos naše táborová základna přivítala 47 táborníků, většinou z Dřevohostic nebo blízkého okolí. Bohužel jsme nezačali úplně slibně a zahajovací táborák, který bývá vždy hned v pondělí byl kvůli hlášeným deštům stále přesunován, a nakonec se rozhořel až ve středu. Pak už jsme se ale nedali a sluníčko jsme si vybojovali. Letošní celotáborová hra nesla název HRY BEZ HRANIC a nabízela spoustu možností. Na naší táborové louce anebo tam, kde byl alespoň na chvíli stín následovala soutěž za soutěží. Týmy jako Afrika, Austrálie, Asie a Amerika se učili soutěživou formou, jak ochránit naši planetu. Například šplhali na Mt. Everest, kde sbírali odpadky, přenášeli pitnou vodu z bodu A do bodu B nebo zkoušeli i lov chráněných zvířat, ale samozřejmě jim bylo vysvětleno, proč se to dělat nemá. Prý to stejně bylo moc náročné. A dokonce jsme i naši pomocí lana světový mír a postavili ze hry Jenga Tančící dům.

Při večerních hrách to dětem opravdu zapalovalo i když si na ně vedoucí hledali různé kulišárny. Při hrách jako Na lovu, Máme rádi Svět, Kolotoč nebo třeba A-Z kvíz nás někdy sice pobavili, ale jindy nás mile překvapili.

O novinky jsme neochudili ani naši krásnou táborovou základnu, dostala novou vstupní bránu, nové sítě na fotbalových brankách a krásně zrekonstruovanou umý-

várnu. Velká úprava ji ještě čeká v září, kdy bude položeno kolem celé budovy ztracené bednění, jelikož za ty roky už je to potřeba.

Dny plynou na táboře jako voda a už opět stavíme slavnostní táborový oheň, tentokrát však závěrečný. Ale asi opravdu platí, jaký začátek takový konec, protože kvůli počasí nebyl závěrečný táborák poprvé po 38 letech zapálen. Smutná zpráva nám všem došla asi 2 minuty před podpálením. Zvedl se velký vítr, a to pro nás znamenalo zhasnout táborovou pochodně.

S brekem jsme se však nevraceli, jsme tvrdí táborníci. I když někteří z nich se rozbrečeli radostí až v náručí rodičů, protože 13 dnů bez maminky je prostě 13 dnů bez maminky, tak snad příští rok v tento čas sejdem se v Ráji zas.

Zdraví Vás vedoucí PC Dřevohostice a 4. oddíl Hanička Čížková

Pomáháme neziskovce

Jsme Pionýrské centrum Dřevohostice a ano, jsme nezisková organizace. Naši hlavní činností jsou letní tábory pro děti především z okolních vesnic, a to na naší základně v Rajnochovicích. Během roku však pořádáme i tradiční Drakiádu anebo třeba Kolozávody.

Představte si, že letos naše základna v Rajnochovicích slaví již 38 let. Pro takovou táborovou základnu v lesích je to už požehnaný věk, a proto jsme tady my, dobrovolníci, kteří se o ni starají. Jenže nebýt hodných lidí v okolí, ale taky až z Prahy, tak na to sami nestačíme. Jde i o to, obětovat dost svého času a sil, ale také financí, protože „co je dnes zadarmo“, že?

Jenže, jak už jsem v úvodu zmínila, jsme nezisková organizace, a proto těch financí z našich zdrojů bohužel není dostatek. Každoročně nám vypomáhá Městys Dřevohostice, ať už finančně nebo odměnami pro táborníky. Zmínit musíme rovněž pana Ladislava Koutného, který nám pravidelně dodává stavební písky, což je také obrovská pomoc. Letos jsme velice vděční za nejmenovaného dárce od nás z Dřevohostic, díky kterému jsme zakoupili nové sportovní vybavení a venkovní hry pro děti. Díky Tesařství Lošták s odborníkem Tondou Loštákem v čele už vzniklo na táboře několik staveb a úprav, na které nám dodal nejen svou pracovní sílu a um, ale hlavně i materiál. Dokonce se nám podařilo oslovit sponzora až z Prahy, který zaštilil nákup a potisk táborových triček pro všechny táborníky. Jedná se o firmu IMMOMEDICAL CZ s.r.o. Někdy zkratka stačí mít dobré lidi kolem sebe a šikovně se zeptat.

Spousta dalších dobrovolníků nám pomáhá i během roku nebo třeba při stavbě táboře.

Když to takto půjde dál, věřím, že táborová základna získá nejen na oblíbenosti a kvalitě, ale také získá mnoho a mnoho dalších spokojených táborníků.

Všem našim sponzorům patří VELKÉ DÍKY za to, co děláte, a že jste v tom s námi.

Pokud byste někdo chtěl přispět čímkoliv, ať už finančně, nebo něčím hmotným pro děti, obraťte se na nás, Pionýry. Sponzorské dary jsou vždy vítané. Vždyť přeci: „Děláme to pro děti“.

Hanka Čížková, vedoucí Pionýrského centra Dřevohostice

2. ročník Dětského rybolovu

Tak už se začíná tvořit další pěkná tradice v našem městečku, a to Dětský rybolov na rybnících Dračky pro mladé rybáře a rybářky do 15 let. Letos tato akce proběhla 8. 6. za krásného slunečného počasí. Pravidla byla jednoduchá, chytalo se na jednu udici s jedním návazcem a započítávaly se ryby od 10 cm, které se

po přeměření vracely do vody. Letos se podobně jako v loňském roce zúčastnilo celkem 46 rybářů a rybářek. Celkem se na obou rybnících vylovilo v součtu úctyhodných 53 metrů ryb. Největší rybu ulovil Matěj Fridrišek a byl jí kapr lysec o míře 62 cm. V celkovém součtu nejvíce ryb nachytl Vojtěch Stejskalík v celkové délce neuvěřitelných 994 cm. Nejen vítězové byli závěrem odměněni věcnými dary od sponzorů a pevně věřím, že příští ročník bude opět povedený a ve znamení hojné návštěvnosti.

Za spolek Rybáři Dřevohostice Petr Menšík

Jaro je tu, to se máme, na léto se nachystáme

V měsíci dubnu děti ze všech tříd navštívily místní zemědělské družstvo. Pracovníci ZD dětem ukázali telátka, krávy a zemědělskou techniku. Telátka zrovna ošetřoval veterinární lékař, který ukázal dětem, jak se telátkům odebírá krev. Dále děti viděly, jak se krávám podává krmení. V závěru naší prohlídky pracovníci předvedli zemědělskou techniku a děti se mohly posadit do traktoru a kombajnu.

Dne 9. dubna se v naší MŠ uskutečnilo divadelní představení, které bylo zaměřeno na tři výchovné pohádky: „Jak zajíček k rozumu přišel“, „O líné Grétě“ a „Prasátko a kouzelné slovíčko“.

Dalším zajímavým momentem byla pro děti návštěva cirkusu. Pan kouzelník dětem předvedl několik kouzelnických čísel např. žonglování a další zajímavé kousky.

Čas nezastavíme. 11. dubna proběhl zápis našich předškoláků do 1. třídy základní školy. Všem dětem, které nastupují do 1. třídy, přejeme, aby se jim ve škole líbilo a byly spokojené.

Přehouppli jsme se do měsíce května, kdy nás navštívila paní Eva Luljaková se svými perníkovými srdíčky. Tato srdíčka si děti zdobily lentilkami a barevnou polevou a připravily si je jako dárky k svátku maminek. Předání srdíček pak proběh-

lo jako jeden z bodů programu na již tradiční akci Věneček pro maminku v zámecké zahradě. Zde nejdříve zatančily nejmenší děti ze třídy Žabiček, následně děti ze třídy Včeliček a samotný závěr patřil dětem ze třídy Berušek, které byly pasovány na školáky. Akce se mimořádně vydařila. Počasí ukázalo svou krásnou tvář – sluníčko svítilo a všude panovala radostná atmosféra. K ní přispělo i předávání dárečků dětem maminkám. Nechyběla ani možnost malého občerstvení.

13. května proběhl zápis do MŠ. Na všechny děti, které v září přijdou, se těší kolektiv i děti z MŠ. Dětem nabízíme ve školce spousty aktivit, her, naučných vycházek, kde mají možnost přímého pozorování např. čápů v potoce, domácích zvířat...

Pomalu se blížil konec měsíce května a jako každoročně se děti vydaly na výlet autobusem do Živé vody v Modré u Velehradu. Všechny děti se mohly projít proskleným tunelem, který je zavedl pod hladinu rybníka. Kolem nich byl tak za prosklenou stěnou vidět život v rybníce, kde plavali sumci, candáti, kapři aj. Součástí unikátní expozice „Živá voda“ je i pastvina, kterou obývají pratuři. To vše a mnoho dalšího si naše děti prohlédly a s mnoha zážitky přijely zpět do MŠ.

V posledním měsíci tohoto školního roku navštívil naši mateřskou školu i kouzelník, který předvedl

velmi zajímavé ukázky svého čarodějného umění, mezi nimiž bych vyzdvihla úžasná kouzla s kartami ...

V měsíci září přijdou do naší MŠ nové děti. Pro jejich rodiče proběhla informativní schůzka. Na této schůzce jim byly nabídnuty informace ohledně adaptace dětí a provozu celé MŠ.

Celý školní rok byl velmi úspěšný. Děti byly ve školce spokojené. Všem přeju krásné prázdniny a hodně zdraví, úžasných prázdninových zážitků a především bezproblémový začátek následujícího školního roku.

Za kolektiv MŠ Pramínek Eva Doleželová, DiS

Ze základní školy

Výlet 1. a 2. třídy

Hned ráno jsme se sešli před školou, a jak nás paní učitelka spočítala, tak jsme jeli do Teplických jeskyní. V jeskyních byly zajímavé věci a kameny, které vypadaly jako sopka, kameny ve tvaru koblih a krápník, který rostl z obou stran. Byl tam také most, ze kterého se mohly házet penízky a kamenný svatý Antoníček, kterého jsme si mohli pohladit a on nám splní naše přání. Pokud si ale někdo přeje něco chamtivého nebo zlého, tak na něho od stropu jeskyně spadne Antoníčkovy srdce, protože by takové přání nevydrželo. Venku jsme ochutnali léčivou kyselku – moc nám nechutnala.

Z Teplic jsme jeli do Přerova do Ornisu. Viděli jsme spoustu vycpaných ptáků – například čápa, pelikána, sovy, racka, orla, různé budky pro ptáčky, domečky pro netopýry a klece pro zraněné ptáky. Venku na rybníku plavala labuť a kvákalo tam hodně žab. Na balkoně byla zahrádka s bylinkami a uvnitř bylo malé kino, kde jsme viděli krátký film o ptáčích v přírodě. Nakoupili jsme si drobné dárky a šli jsme do parku Michalov na dětské hřiště. Tam jsme si hráli a také nakupovali dárky nebo malé dobroty. Pak pro nás přijel autobus a vezl nás zpátky do školy. Cestou nás chytil pořádný liják, ale než jsme přijeli ke škole, už zase svítilo sluníčko.

Toník Fuksa a Honzík Frantík (žáci 2. tř.)

Výlet 4. třídy

V úterý 28. 5. 2024 jsme vyrazili na školní výlet do Grygova. Už ve vlaku jsme si to parádně užili, ale areál minigolfu nám vyrazil dech. Když jsme otevřeli vrata, byla první moje myšlenka „OMG – to je nádherný!!!!“

Kromě minigolfu tam byl vodopád, rybník s vodou, dětské hřiště, vzácní papoušci, minifarma a super jídlo. Byli jsme všichni nadšení, zahráli si minigolf – a nebylo to vůbec lehké, to vám musím říct. Také jsme se dobře najedli, takže jsme odcházeli plni zážitků.

Pak jsme se vydali do lesa Království, kde byl Král dub. Ten jsme objali a každý z nás si něco přál. Unaveni, ale šťastni, jsme šli na nádraží a vlakem se vrátili domů. Byl to úžasný výlet!

Zuzana Bittnerová, žákyně 4. třídy

Výlet 3. a 5. třídy

Ve středu 22.května jsme vyrazili společně se 3. třídou do Rožnova pod Radhoštěm. Těšili jsme se na den plný zábavy a nových zážitků a musíme říct, že naše očekávání, přestože nám celý den přšelo, byla naplněna do posledního puntíku.

Hned po příjezdu jsme byli nadšení z programu, který nám byl připraven v campu. Úžasná atmosféra, skvělí organizátoři a spousta soutěží a her. Samozřejmě nechyběla ani možnost nakoupit si spousta suvenýrů, kterou jsme všichni plně využili.

Po splnění všech soutěží nás organizátoři provedli pohádkovým lesem, kde jsme potkávali různé pohádkové bytosti – vílu, loupežníka, rytíře a další. Museli jsme jim pomáhat hledat ztracené věci. Nejvíc jsme byli zapálení do hledání pokladu. Byli jsme nadšení, plni energie, odráželo se to na super náladě celé skupiny.

Po skončení programu v campu jsme se vydali do Valašského muzea v přírodě, kde jsme se seznámili s životem našich předků a dozvěděli jsme se spousta zajímavých věcí.

vých informací o životě a tradicích lidí z této oblasti. Navštívili jsme různé dřevěné chaloupky, nejvíc nás překvapilo, kolik lidí žilo v jedné malé místnosti.

Z vesničky jsme se vydali lesíkem do kopce, abychom se na Rožnov a jeho okolí mohli podívat z Jurkovičovy rozhledny. Díky škaredému počasí jsme moc daleko nedohlédli, přesto jsme z pohledu z výšky byli nadšeni. Pak jsme sešli zpět do dřevěného městečka. Blížil se konec naší prohlídky a už docela unavení jsme sešli dolů, kde jsme se občerstvili, nakoupili ještě nějaké suvenýry a šli jsme k autobusu, který nás odvezl domů.

Byl to skvělý výlet, který v nás zanechal spoustu nezapomenutelných vzpomínek.

*žáci 5. třídy,
upravila: tř. uč. Kubálková*

Výlet 6. třídy – Plný dobrodružství a zážitků

Dne 7. června jsme vyrazili na dlouho očekávaný školní výlet. Naše dobrodružství začalo brzy ráno, kdy jsme plni energie a nadšení vyrazili na turistickou trasu, která slibovala spoustu zábavy a překvapení. A proč překvapení? Předešlou noc dost pršelo a bahno překvapilo všechny žáky v bílých teniskách.

Hned na začátku jsme se vydali směrem k lesu, kde jsme si udělali první zastávku. Atmosféra byla skvělá, všude kolem nás byl klid a příroda.

Další zastávkou byl rybník v Hradčanech, kde jsme pořídili spoustu fotek, abychom si uchovali vzpomínky na tento krásný den. Když jsme pokračovali dál, zamířili jsme na hřiště, kde jsme si užili delší přestávku. Hráli jsme hry, smáli se a prostě si užívali čas společně.

Cesta nás vedla alejí, kde jsme si natrhali sladké třešně přímo ze stromů. Po dalším úseku jsme konečně dorazili do Pavlovic. Naše první kroky vedly do dětského centra, kde nás čekal chutný oběd. Po obědě nás čekala spousta zábavy s paní instruktorkou, která pro nás připravila různé hry a aktivity.

Po hrách jsme měli chvíli na odpočinek v našich pokojích, které jsme si nachystali na spaní. Prostě byl boj o nejlepší místo pro karimatku a spacák.

Jakmile jsme nabrali nové síly, vydali jsme se s paní učitelkami na prohlídku okolí. Navštívili jsme místní kostel, kde jsme si poslechli ukázky z děl Karla Čapka. Bylo to zajímavé, ale nebudeme si nalhávat, pro některé nudné, takže využili zadní vchod kostela k úniku.

Večer jsme strávili venku, kde jsme hráli fotbal, volejbal nebo skákali na trampolíně. Paní učitelky mezitím připravily oheň a my jsme si mohli opékat špekáčky. Bohužel se blížila bouřka, takže plánovaná bojovka se nakonec nekonala. Nicméně jsme se stihli ve 23. hodin podívat na věž kostela a obdivovat zvony a mohli jsme dokonce prozkoumat celou půdu. Pro většinu bylo právě tohle tou nejlepší bojovkou.

Unavení, ale spokojení jsme se vrátili do našich pokojů, kde jsme si před spaním vyprávěli pohádky. Spánek, teda nespánek dětí byl bojovkou pro paní učitelku.

Celý výlet byl plný skvělých zážitků, které nám ještě dlouho zůstanou v paměti. Už teď se těšíme na další dobrodružství!

žáci 6. třídy s paní učitelkou Klimeckou

Kutná Hora – 8. ročník

Hola, hola, Kutná Hora volá!!! A tak jsme se tam vydali, nás jedenáct osmáků s paní učitelkou J. Kyndrovou a naši paní asistentkou Boženkou. Do města stříbra, které za doby středověku patřilo k nejvýznamnějším městům střední Evropy. Náš výběr ještě umocnil fakt, že právě Kutná Hora je jedno z českých měst, které je díky své jedinečně zachovalé městské památkové rezervaci zapsáno na seznam světového kulturního dědictví UNESCO.

Musíme říct, že zaslouženě. A ani přilehlý Sedlec se nemá za co stydět, podzemní kapli Kostnici jsme samozřejmě nemohli vynechat, stejně jako katedrálu Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele. Ani Muzeu Lega (Muzeum of Bricks) jsme neodolali, sice to nebylo v plánu, ale my zvládneme všechno. Krátký pěší přesun kolem řeky Vrchlice a už se procházíme nově spravenými Breuerovými sady pod Vlašským dvorem neboli kutnohorskou mincovnou. Už chápeme, proč je tohle město na seznamu UNESCO, člověk neví, na co se dívat a kam se vydat dříve. Za zmínku určitě stojí kostel sv. Jakuba, mariánský morový sloup, kamenná středověká kašna, jezuitská kolej s nádhernými zahradami a samozřejmě chrám svaté Barbory, který rozhodně nezklamal naše očekávání. Na závěr dne jsme si ještě nechali návštěvu

Hrádku – Českého muzea stříbra, jehož součástí je vstup do středověkého stříbrného dolu. Kutná Hora je krásnou ukázkou toho, jak lze architektonicky zrenovovanou minulost nádherně propojit s moderním uměním současnosti. Kutná Hora, děkuje-
me... nezapomeneme...

8. třída

Výlet 9. tříd

Psal se léta páně MMXXIV a my byli deváťáci. A jak je zvykem, deváťáci mají nárok na nejlepší výlet ze všech ve škole. A tak to bylo i letos.

Vlastně ani nevím, kdo s návrhem na trasu přišel tentokrát, ale asi paní třídní učitelka Čihalová. Chystali jsme se jet vlakem do Brna a odtud se vlakem a autobusem dostat do Pasohlávek. Tam jsme si měli uložit věci do bungalovů, ve kterých budeme spát. Potom jsme měli na kolech vyjet do Mikulova a tam si vyjít po svých na Sv. kopeček. Druhý den jsme měli slíbeno koupání a vodní hrátky v místní laguně. Plán je jedna věc, ale realita trochu jiná.

Ve čtvrtek jsme na kolech vážně jeli, ale nepozornost vůdčí cyklistky nás stála pár kilometrů navíc. Naštěstí nám poradil milý domorodec. K „nelibosti“ všech jsme kvůli menšímu zdržení nestihli slibovaný výšlap se stodvacetimetrovým převýšením.

To bylo všem „velice líto“, zejména když jsme zbylý čas museli věnovat zmrzlině a pizze na mikulovském náměstí. Cestu zpět jsme zvládli mnohem rychleji hlavně proto, že jsme už byli chytřejší a taky jsme změnili vůdčí osobnost, a tak jsme koupačku stihli ještě večer.

Další den jsme se sbalili a autobusem dojeli do Brna, kde následoval rozchod na hambáče a jiné zdravé pochutiny a posléze jsme se společně přesunuli do vědeckého centra VIDA. Tam to bylo úžasné. Vida je druhá nejlepší věc v Brně, avšak mé nadšení nesdíleli zdaleka všichni. Shodli jsme se ale na tom, že vrcholným zážitkem byl pán v podchodu, co hraje na akordeon. Ten byl super.

Do Přerova jsme dorazili za ustavičného deště, který se nám naštěstí jinak na výletě vyhýbal.

Mám-li shrnout své dojmy, pak to byl rozhodně nejlepší dvoudenní školní výlet, co jsem kdy zažil. Byl také jediný dvoudenní. Měl vše, co má pořádné dobrodružství mít: krev (odřené chodidlo), pot (intenzivní cyklistika), i slzy (Kdy už tam budeme?), zkrátka všechno, co každý deváťák od výletu očekává.

Jan Kasperlík

Jak to bylo tenkrát

Zdejší základka žila od jara projektem ve spolupráci s MAS Partnerství Moštěnka „Jak to bylo tenkrát“. Cílem projektu bylo posílení mezigeneračních vztahů a návrat ke společnému trávení času, povídání, vzpomínání a sdílení zkušeností, což je v dnešní digitální době více než zapotřebí. Žáci naší školy oslovili své prarodiče, praprarodiče, další příbuzné a třeba i bývalé učitele a společně s nimi si povídali o době jejich dětství a mládí. Ti menší se zajímali o to, jaké to bylo tenkrát ve škole, jak se jejich prarodiče bavili ve svém volném čase, jaké měli naopak povinnosti, jak byla vybavena domácnost a čím se lišily od dnešní doby pro nás naprosto běžné činnosti, jako je třeba praní prádla. Starší žáci se zaměřili kromě způsobu života a používání technologií i na dějinné události 2. poloviny 20. století. Z povídání si pořizovali zvukové záznamy, poznámky i fotografie a všechny tyto podklady pak využili při přípravě prezentací, které byly výstupem jejich snažení. Z domácností také přinášeli do školy staré spotřebiče, hračky, knihy, potřeby do domácnosti nebo do dílny. Ke sbírce retro předmětů přispěli z vlastních zásob i mnozí učitelé. Celý projekt jsme zakončili v pátek 14. 6. společným komunitním setkáním, které mělo podobu zahradní slavnosti. A program byl opravdu pestrý. Návštěvníci si mohli prohlédnout výstavku retro před-

mětů a zapojit se do poznávacího kvízu, v další místnosti zhlédli prezentace našich žáků, měli možnost si zahrát únikovou hru zaměřenou na vysvobození V. Havla z vězení. Venku byla nachystaná stanoviště, na kterých si děti zahrály různé pohybové hry jako např. Cukr, káva, limonáda, Honzo, vstávej!, cvrnkaly kuličky, skákaly přes gumu, zkrátka bavily se jako kdysi. Před školou si vyzkoušely i jízdu na starém šlapacím autíčku. Na školní zahradě pak následoval program jednotlivých tříd, který se také pěkně nesl v retro duchu. Připomněli jsme si, jak se kdysi fotografovalo, pralo, jezdilo na tábory. Zavzpomínali jsme na černobílé televizní vysílání, nabídku mléčných produktů v obchodě nám připomněla scénka z filmu Ať žijí duchové. Zase totiž nedovezli Pribiňáky. Písničky střídal tanec, znělky z Večerníčků i cvičení v podobě kdy-si oblíbeného pořadu Cvičme v rytme. Celé odpoledne provázela dobová hudba, hosté listovali starými časopisy, pochtunávali si na tradiční turecké či vídeňské kávé, pořádně se vyudili u opékání špekáčků a u toho všeho společně vzpomínali a povíдали si o dobách, které jsou pro naše děti hlubokou minulostí. Díky projektu už ale ne neznámou.

Markéta Pechálová

Střípky ze 3. třídy

Můj první den v nové škole. Když jsem přišel letos 1. února poprvé do třídy, byl jsem trochu zmatený. Po dvou dnech jsem si už začal zvykat. A paní učitelka je hodná. Ale mě se líbí školní kuchyňka, protože je malá. A v družině se mi nejvíce líbila procházka do Lipové. Bylo to úžasný.

Adam Kučerka

Měli jsme školní ochutnávku zeleniny. Byla tam kedlubna, ředkvička, ředkev a další. Nejvíc mně chutnala kedlubna, protože nepálí.

Petra Tomanová

Velice se mi líbila beseda o ptáčích. Byli tam ptáci ze všech koutů světa. Nejvíc se mi líbil amazoaňan kubánský. Žije na kubánských ostrovech. Vyhrál jsem fotku, protože jsem správně odpověděl otázku: Jak se jmenuje pták, který žije na kubánských ostrovech?

Líbily se mi příběhy o ptáčích, protože byly moc zajímavé.

Tomáš Doležal

Bavil mě sportovní den, protože jsme sportovali. A mě sport baví. A když jsme hráli s klukama fotbal, vyhráli jsme 4:0 proti prvňákům. Potom jsme ještě hráli proti druhákům. To jsme vyhráli 5:0. Já s Natálkou jsme skákali do dálky a já jsem skočil 3 m 60 cm. Naše 3. třída se celkově umístila na krásném 4. místě.

Filip Král

Na školním výletu v Rožnově pod Radhoštěm jsme byli nejdřív v kempingu a měli jsme tam krásný program. Byli jsme i v pohádkovém lese a byl tam i loupežník. Hledali jsme tam poklad a já jsem ho našla. Ve valašské dědině ve Valašském muzeu v přírodě jsme viděli mlýn, myslivnu, starou školu. Šli jsme i na rozhlednu, která byla vysoká. Nejvíc se mi líbila ta rozhledna a nejvíc mě bavilo střílení z luku a lovení rybiček.

Magda Zátorská

Naše zahradní slavnost začínala v 15 hodin. Na začátku jsme měli retro hry a ty mě bavily. Asi nejvíc mě bavila školka, což je, že skáčeš přes švihadlo od 10 do 1. Pak jsme měli vystoupení. My jsme tancovali a zpívali Labadu spolu s druhákama a prvňáky. Potom jsem vystupovala s paní vychovatelkou a děvčaty. Předváděly jsme módní přehlídku. Bylo to super, protože jsem vystupovala.

Dorota Kovářiková

Mix zážitků z druhého stupně

Za kulturou jsme se vydali 8. dubna se žáky 6., 7. a několika žáky 8. třídy do Slovákého divadla v Uherském Hradišti. Viděli jsme představení – Expedice, má láska. Šlo o dobrodružný pokus dobýt severní pól v horkovzdušném balónu. To se hlavním hrdinům nakonec nepodařilo, ale pobavili jsme se.

Další divadelní představení jsme navštívili s osmáky a deváťáky v Přerově v Klubu Teplo na Horním náměstí 14. června. Jednalo se o moderní zpracování příběhu mladého muže, který hledal nové pracovní uplatnění – Peter Black 2. Hra byla v anglickém jazyce a tak si všichni mohli také ověřit své nabyté cizojazyčné znalosti.

Dne 26. května jsme se sedmáky absolvovali vzdělávací program Od řemesla k designu, který připravilo Vlastivědné muzeum v Olomouci. Žáci pracovali ve skupinkách, plnili společně různé úkoly, jak vědomostní, tak dovednostní. Instruktorky nás zaujaly poutavým povídáním o různých typech materiálu z historického pohledu a vývoje a také rukodělnými úkoly, kdy si žáci mohli různé techniky výroby vyzkoušet v praxi (například rytí do dřeva, výzdobu obkladů nebo skládání vitráží).

Na závěr školního roku jsme se vypravili se sedmou třídou na zahraniční výlet. Cestovali jsme vlakem z Přerova až do Vídně a tam jsme ještě absolvovali pro rychlý přesun několik cest místním metrem. Prošli jsme si okolí zámku Schönbrunn, prohlédli si krásné zámecké zahrady a dominantní stavbu Glorietu na kopci nad zahradami. V ZOO jsme strávili příjemný čas prohlídkou spousty exotických i domácích zvířat a se skupinou tučňáků jsme se všichni společně vyfotili. V centru města jsme měli ještě možnost prohlédnout si dóm svatého Štěpána a zakoupit suvenýry a někteří i další občerstvení. Domů jsme se vraceli příjemně unaveni.

Cyklistický závod Orlen Nations Grand Prix

projel našim městečkem 16. 5. 2024

Otrokovická stovka

S nápadem zaběhnout si Otrokovickou stovku přišel můj kamarád Jaroslav Remeš, který mi někdy v prosinci či lednu sdělil, že jeho kamarádi ze SKAJ teamu pořádají v Chříbech první ročník ultramaratonu o vzdálenosti zhruba 100 kilometrů a nebylo by špatné si to zaběhnout. Což o to, výzva to byla, Chříby jsou přeci krásné a jak jinak se všude podívat, než si to v jeden den zaběhnout. Nenechala jsem se dlouho přemlouvat a hned jak se spustila registrace, nás Jarda oba zaregistroval. Tak! A teď ještě honem něco natrénovat, ať tam neumřeme na trase! Zvolili jsme tréninky v pohoří Beskyd, kde jsou trošku větší kopečky nežli v těch našich Hostýnkách, ale i zde jsme samozřejmě trénovali. Přípravy uběhly jako voda a 3. května ve 23:59:59 hod. se v Otrokovici-

cích ozval pokyn ke startu závodu, ve kterém odstartovalo 202 běžců. Začátek nebyl ideální. Hned na třetím kilometru se ztrácíme, neboť jsme špatně odbočili, ale díky trase v hodinách opět po chvíli nabíháme na správnou trasu a pokračujeme. V noci se běželo dobře, těsně nad ránem v době svítání stoupáme sjezdovkou, krása střídá nádheru a vše šlape, jak má. Díky Luká-

ši Tomčíkovi a Pavlu Svobodovi, kteří byli na občerstvovací stanici na padesátém kilometru, jsme se mohli převléci do suchého oblečení a bot. Je to neuvěřitelné, jak tahle zdánlivá maličkost pomůže! Člověk vyběhne jako vyměněný a běží opět plný sil. Další kilometry hezky ubíhaly, trasa byla nádherná, plná technických seběhů, člověk neměl čas se nudit, stále jsem musela být ve střehu. Občerstvovací stanice na tomto závodě byly famózní, plné dobrot, včetně točeného piva. Lidé na těchto stanicích byli neuvěřitelně ochotní a milí. Byl to fakt krásný závod. Na trase dlouhé 108 km s převýšením cca 4 200 metrů jsme se podívali do míst jako je Bunč, dvakrát jsme byli na Salaši včetně rozhledny, kde byl až nahoře checkpoint/cvak, neminuli jsme ani rozhlednu Brdo, hrad Buchlov, Osvětimanské skály a další krásná místa Chřibů. Musím přiznat, že i když trasa docela rychle ubíhala, nakonec se člověk na dosažení cíle těšil. Po 14 hodinách a 38 minutách jsme v cílové rovině a oba s Jardou probíháme cílem s celkovým umístěním na 14. místě ze všech běžců. Navíc se mi podařilo doběhnout do cíle jako třetí žena, a tak jsme pak měli i co zapít.

Dalším závodem sezóny byl Čertovský ultratrail o délce 66,6 km s převýšením okolo 1 800 metrů v malebném prostředí Libereckého kraje. Trasa tohoto krásného závodu startovala přímo na hradu Houska, který jsem si měla možnost před startem projít. Hrad byl všem běžcům zcela přístupný a musím říci, že to je nejkrásnější hrad, jaký jsem kdy viděla, vřele doporučuji.

Ještě třeba zmínit, že na tomto závodu se běží buďto za čerta či čertici nebo jako smrtelník. No, když už se jedeme proběhnout tak daleko, nebylo nad čím přemýšlet a já i Jarda běžíme za pekelníky. Nasazujeme si oba rohy a ocas a vybíháme z hradu Houska cestou necestou na hrad Bezděz, kde je kontrola. Po ní už běžím sama bez Jardy, neboť zvolil flákací tempo ... Sbíhám krásným „šutrovitým“ terénem, masáž nohou na zhruba 18 km. Následovaly neskutečně dlouhé a táhlé roviny, které mě v tom vedru ničily, a taky bylo docela náročné běžet velkou část trasy v pisku. Zdálo se mi, že snad písek tvořil hlavní podklad při tomto závodě! Vzhledem k tomu, že jsem běžela jako čertice, tak jsem musela na trase plnit i nějaké úkoly. Po překonání hradu Bezděz jsem prolézala po kolenou rourou. Na 35. kilometru, kdy jsem již začala chytat křeče do lýtek, mi kdosi dává chůdy do rukou... Prý že na nich musím dojít na druhý konec dvacetimetrového úseku... Padám asi desetkrát, ty nohy byly vážně unavené, chůdy nejsou mou silnou stránkou, ale nakonec jsem je zvládla a mohla jsem pokračovat dále. Roviny mě ničí a neskutečně se těším na svůj oblíbený kopec, který vede na hrad Ralsko. Po 45 km konečně kopec a já jdu nahoru, jupííí, jsem šťastím bez sebe a předbíhám docela dost lidí, kteří se do kopce plouží. Poté opět seběh a kupředu zvlněným terénem na hrad Děvín, kam vedou schody, které dají člověku také hezky zabrat. Z hradu Děvín je to do cíle už co by kamenem dohodil, a tak se hrnu směr Hamr na Jezeře, kde je cíl. Poslední kilometr mám ještě spoustu sil, ještě pár lidí předbíhám a po 7 hodinách a 58 minutách mímám cílovou čáru! Z mikrofonu se ozývá: „ Máme v cíli první čertici!“, což mě příjemně potěšilo, pro mne další úspěšný závod. Prostředí závodu bylo také famózní, jedná se o závod s přátelskou atmosférou a dělaný srdíčkem. V cíli závodu je pro všechny běžce k dispozici neomezená konzumace jídla, alko i nealko ... Pak se nezdržte!

Za své úspěchy jsem vděčná svému muži, který mě neskutečným způsobem podporuje v tréninku. Je úžasný a dokonce sám začal běhat, aby mě pochopil! Světe, div se, bouchá jedny závody za druhými a já jsem na něj moc pyšná. *Lucie Bancíková*

Spanilá jízda historických vozidel

do roku výroby 1945 projela městečkem dne 28. dubna
v rámci akce Ze zámku na hrad,
kterou pořádá Oldtimer club Helfštýn

Přivítali jsme nové občánky

Vítání občánků je v naší obci již tradicí. Letošní vítání občánků proběhlo v neděli 28. dubna 2024. Přivítali jsme do života v naší obci 8 nově narozených dětí a z okolních obcí dalších 9 občánků.

Letos jsme opět pozvali děti a jejich rodiče do krásných prostor obřadní síně, která se nachází v 1. patře dřevohostického zámku. Pro rodiny to tak byla významná událost v životě dětí, která byla zapsána i do pamětní knihy nově narozených, kterou již tradičně výtvarně ozdobila paní Eva Luljaková.

Po krátkém pásmu básniček, které si připravily děti ze ZŠ Dřevohostice, pronesla slavnostní proslov paní zastupitelka Mgr. Šárka Vašinová. Následovaly podpisy rodičů do pamětní knihy a rodiče obdrželi pro své ratolesti knihu a drobný dárek v podobě polštářku, který také již tradičně vyrábí pro tuto událost naši senioři. Maminky pak obdržely kytičku.

Celou akci provázela příjemná a úsměvná atmosféra, kterou si užili rodiče, prarodiče i všichni přítomní. Hudebně akci doprovázela paní Miroslava Buchtová.

Do řad dřevohostických občanů byli přivítáni:

Jakub Kuchař ☞ Mikuláš Lapáček ☞ Teodor Pavel Janečka ☞ Karolína Kušíková
Matyáš Tellinger ☞ Marvin Mitkov ☞ Eliška Škarková ☞ Ervín Moráček

Noví občánci z okolních obcí:

Amálie Tallová z Turovic ☞ Jiří Buchtela z Turovic ☞ Viktorie Jakubcová ze Křtomile
Richard Frolo ze Křtomile ☞ Liana Dostálová z Lipové ☞ Julie Nováková z Lipové
Sophia Smítalová z Lipové ☞ David Brabec z Radkov ☞ Eliáš Bátěk z Radkovy Lhoty

Přejeme našim nejmenším a jejich rodičům hodně štěstí a zdraví.

Akademické debatování

Práce průvodce zámku vyžaduje skloubení dvou klíčových dovedností. Samozřejmě je důležité dobře znát historii zámku, ale ještě důležitější je umět tyto znalosti předat návštěvníkům poutavým a zábavným způsobem. Právě v tom mi pomáhají mé debatní zkušenosti, které zlepšuji i teď během svého vysokoškolského studia v Praze.

Akademické debatování je pro spoustu lidí těžko představitelné. V podstatě jde o soutěžní formu argumentace několika lidí, kteří fungují v rámci dvoučlenných týmů. Na samotném turnaji je vám přiděleno téma a také pozice, kterou musíte jako tým zastávat. Po zadání tématu dostáváte 15 minut na promyšlení týmové strategie a argumentů. Není povoleno užívání internetu, takže jsou klíčové dobré znalosti a efektivní práce.

V rámci debaty má každý tým právo na vlastní nepřerušovaný proslov, dále pak také na dotazy k ostatním. Poté co všichni domluví, tak speciálně určená porota rozhodne o vítězi na základě kvality argumentace jednotlivých týmů. Debatní soutěže probíhají sice i v češtině, ale na mezinárodní úrovni je již předpokladem velmi dobrá znalost angličtiny. Ač mohou debaty být často vyhocené, tak je kladen důraz na vzájemný respekt a slušné chování.

V minulosti jsem s různými týmy vyhrál několik regionálních turnajů, a dokonce i mezinárodní soutěž v Budapešti. Každoročním vrcholem sezony pro evropské debatní týmy je však mistrovství Evropy, které se letos konalo ve skotském Glasgow a hostila jej místní univerzita. Tato událost dává nejen příležitost utkat se o mistrov-

ský titul s lidmi z prestižních univerzit jako jsou Oxford a Cambridge, ale také umožňuje navázání mnoha mezinárodních kontaktů.

Já jsem na letošním mistrovství se svým spoludebatérem Tomášem Galnorem reprezentoval nejen pražskou Univerzitu Karlovu, ale také celou Českou republiku. Každé z devíti základních kol znamenalo debatu na nové téma. Během tří intenzivních dnů soutěžení jsme tak stihli pokrýt celou škálu společenských problémů. Čínský mezinárodní vliv, Skotská nezávislost a současný stav hudebního a filmového průmyslu jsou jenom malou ukázkou toho, o čem se v Glasgow letos debatovalo. Ač jsme až do posledního kola drželi šanci na postup, tak nás od něj nakonec dělila pouhá jedna výhra. I přesto je však takto vysoké umístění v konkurenci téměř dvou set týmů z celé Evropy pro Českou republiku úspěchem.

Debatování mě nejen naučilo dobře argumentovat, ale také poutavě prezentovat mé myšlenky. Mimo to také debatě vděčím za svou znalost angličtiny, které jsem se nejprve vyhýbal a nyní v ní jsem schopen plynule komunikovat. Debatování je pro mne hlavně koníčkem, který mě naplňuje. Debata mi však nedala jen skvělé zážitky, ale také řadu reálných životních zkušeností. A jak se s debatou dá začít? Není to vůbec těžké. I přes relativně malé veřejné povědomí existuje v Česku několik desítek debatních klubů působících na školách základních, středních, ale také na univerzitách. Ty zajišťují jak tréninky, tak pravidelné turnaje. V Dřevohosticích takový klub zatím ještě není, ale jeden se nachází v Přerově na Gymnáziu Jakuba Škody. Ostatně právě na této škole jsem studoval a zde jsem také začal s debatou.

Doufám, že tento článek nebyl, alespoň pro některé z vás, posledním kontaktem se soutěžním debatováním. No, a i kdyby nebyla debata zrovna vaše věc, tak alespoň doufám, že se společně někdy potkáme na prohlídce našeho krásného zámku.

Filip Vrto – průvodce zámku Dřevohostice

Volby do Evropského parlamentu

Po pěti letech se opět uskutečnily volby do Evropského parlamentu, a to ve dnech 7. a 8. června 2024. Před samotnými volbami se sešla volební komise již 16. května 2024 v budově Obecního úřadu v Dřevohosticích. Komise si na svém jednání zvolila ze svých řad předsedu v osobě Mgr. Karolíny Šaškové a místopředsedu v osobě Mgr. Martiny Hadwigerové. Zapisovatelkou byla v té době starostou Dřevohostic jmenována Ing. Alena Kopečková, kterou však ze zdravotních důvodů před samotným termínem voleb nahradila Hana Čížková. Oba volební dny se obešly bez dalších komplikací. Také samotné sčítání hlasů a jejich odevzdání statistickému úřadu v Přerově mělo hladký průběh.

Účast u voleb v naší obci byla tentokrát vyšší, než tomu bylo před pěti lety. V roce 2019 se voleb do Evropského parlamentu zúčastnilo 19,49 % voličů, letos byla účast 30,12 %. Voličům tímto za jejich zodpovědný přístup děkujeme a věříme, že se nadcházejících voleb do zastupitelstev krajů, které se uskuteční 20. a 21. září 2024, zúčastní voličů ještě více.

Podrobnější výsledky, jak se volilo do Evropského parlamentu u nás v Dřevohosticích, ale i v rámci celé České republiky, můžete zhlédnout v tabulce níže.

Karolína Šašková

Strana	hlasy 2024	procenta 2024
ANO	139	38,83 %
KDU + ODS + TOP 09	46	12,85 %
AUTO + PŘÍSAHA	33	9,22 %
ČSNS + KSČM + SD – SN	31	8,66 %
SPD + TRIKOLORA	30	8,38 %
STAN + SLK	30	8,38 %
PRO2022+ SVPROZS	20	5,59 %
PIRÁTI	13	3,63 %
SVOBODNÍ	6	1,68 %
Hlas	2	0,56 %
SOCDEM	2	0,56 %
LŽPL	2	0,56 %
Zelení	2	0,56 %
MORAV + SPR – RSČMS	1	0,28 %
SEN 21 + Volt	1	0,28 %

Starosta děkuje

- Rádi bychom touto cestou ještě jednou (protože díky za pomoc není nikdy dost) poděkovali SDH Dřevohostice za rychlou pomoc při vzniklém požáru kotelny v RD. Bez Vaší pomoci bychom se neobešli.
Děkujeme nejen za profesionální zásah, ale i za lidskost, se kterou jste k nám hasiči přistupovali. Děkujeme Vám. *S úctou rodina Běhalova*
- Poděkování starostů okolních obcí Šišma a Domaželice místním hasičům za pomoc při bleskových povodních a následném úklidu v zasažených obcích koncem června.
- Vedení obce děkuje faráři Zdeňku Mlčochovi za pětiletí působení v obci Dřevohostice a ve zdejší farnosti.
- Vedení obce děkuje za poskytnutí květinové výzdoby na letošním setkání dechových hudeb paní Marcela Zehnálkové a paní Ludmile Zehnálkové. Dále panu Jaroslavovu Čechovi a Pavlu Hlavizňovi a zároveň všem, kteří se starali o organizaci letošního 31. Setkání dechových hudeb v Dřevohosticích.
- Vedení obce děkuje panu Janu Kubíčkovu za dlouholetou péči o radniční hodiny.
- Vedení obce děkuje paní Věře Přidalové za předanou starožitnou keramiku.
- Vedení obce děkuje panu Aleši Sigmundovi za pravidelnou organizaci úspěšného Dřevorockfestu.

Starosta upozorňuje

V poslední době se nám u kontejnerových stání hromadí odpad, který už kontejnery nedokáží pojmout, odpad je odkládán do blízkosti těchto sběrných kontejnerů, nebo je tam přímo vyklopen. Pokud jsou kontejnery naplněny, neodkládejte papír, plast či ostatní vámi vyvážený odpad do jejich blízkosti, ale vyčkejte až na následující svoz. Kontejnery slouží pouze místním občanům, jejich vyprazdňování není zdarma a promítá se nám všem do ceny platby TKO. Prostory jsou částečně pod dohledem kamer, pokud však přesto zjistíte, že jsou kontejnery zneužívány občany, kteří tady nemají trvalý pobyt, dejte nám info.

Prosím, tříděte odpad i na místním hřbitově.

Upozorňuji jednotlivé nájemce hrobů, že zhotovení hrobky, nebo jakoukoli úpravu hrobového zařízení na našem hřbitově je možno provádět pouze po předchozím souhlasu městyse Dřevohostice, kde je nutno vždy nahlásit zahájení i ukončení prací. Na hřbitově je zakázáno kácet stromy!

**V předvečer svátku,
dne 7. května 2024,
jsme si připomněli odvahu národa
postavit se na správnou stranu dějin
a hrdinství všech žen i mužů, kteří se spojili v boji
proti útlaču a nacistické okupaci.**

Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých České republiky (SONS ČR), pracoviště Přerov

Sociální služby SONS Přerov pomáhají zvýšit odpovědnost a samostatnost u uživatelů s těžce poškozeným zrakem, poznat reálné možnosti návratu k činnostem, kterým se věnovali dříve, než přišli o zrak. Poznají činnosti nové, zlepší nebo udrží fyzickou kondici, zvýší si psychickou odolnost a omezí izolaci.

V místní knihovně v Dřevohosticích se v dubnu 2024 konala prezentace služeb SONS ČR, kde se mohla veřejnost dozvědět o nabídce pomoci slabozrakým a nevidomým osobám, vyzkoušet některé optické, digitální a mluvící kompenzační pomůcky, prohlédnout časopisy a kalendáře se zvětšenými písmy aj.

SONS Přerov sídlí na adrese Jaselská 6. Nabízí dospělým osobám se zrakovým postižením sociální službu odborného sociálního poradenství, aktivizační služby a spolkovou činnost.

Nově získalo pracoviště SONS v Přerově služební vozidlo z projektu IROP, které bude využito k rozvoji terénních služeb. Pracovnice mohou přijet za vámi zkontrolovat problém, nastavit plán ke zkvalitnění života a dopomohou ho zrealizovat.

Kontakty: tel.: 775 438 152; prerov-odbocka@sons.cz;

<https://www.sons.cz/prerov>

Mgr. Kamila Hošková, DiS., vedoucí pracoviště SONS Přerov

Nečekané setkání s dřevohostickým rodákem v Uherském Brodu

V září loňského roku vyjeli dřevohostičtí na výlet za poznáním jihovýchodní Moravy se zastávkou v Uherském Brodu. Návštěvu muzea Komenského by neměl opomenout nikdo, kdo do „města Komenského“ zavítá. Za pozornost však stojí také historická část města, která nabízí mnoho zajímavých míst. Velmi zajímavé je řešení spojnice historické části s dopravním terminálem, tj. nádraží autobusové a vlakové, které je považováno za druhé nejhezčí v ČR. Nová spojnice je řešena architektonicky nadčasovou lávkou pro pěši, překlenující železniční trať i přilehlou ulici současně a je napojena na velké městské schodiště z roku 1898, rekonstruované před sedmi lety. Spolek Uherskobrodských Patriotů podal návrh, aby se jména těch nejvýznamnějších osobností města zviditelnila na tomto schodišti. Mezi 44 jmény vytesaných na podstupnice schodů je uveden dřevohostický rodák Václav František Letocha, kronikář města, pečlivě sepisující jeho pestré, velmi často pohnuté dějiny. S osudy města pak spojil celý svůj život. V jeho letopisu „Památky města Brodu Uherského“ jsou zachyceny první ucelené dějiny města. Osobnosti V. F. Letochy je na webu věnován tento krátký medailon:

Václav František Letocha (1669–1738) – kronikář města.

Významný uherskobrodský měšťan, syndikus a kronikář města. Václav František Letocha se narodil 13. srpna 1669 v Dřevohosticích pod Hostýnskými vrchy jako čtvrté dítě z devíti sourozenců. Jeho otec se v roce 1661 do Dřevohostic přiznal, když si vzal za ženu svobodnou dívku Ludmilu, dceru váženého měšťana Adama Suchánka. Prvotní vzdělání mladý Václav František Letocha získává pravděpodobně na některém z jezuitských gymnázií. V roce 1692 přichází do Uherského Brodu a stává se radním písařem. V roce 1695 se mladý Letocha žení se Zuzanou, dcerou významného měšťana a purkmistra Uherského Brodu krejčího Václava Manšveta. Aby zajistil rodinu, v roce 1696 kupuje Václav František Letocha na Dolním rynku dům pozůstalý po Mikuláši Veselovském (později č. p. 138). V této době je také pověřen vedením městského důchodu, špitálských počtů (účtů) a stává se městským syndikem (poprvé uveden v písemných pramenech jako syndikus v roce 1708). O významu a rozsahu jeho úřadu svědčí i to, že od roku 1711 je mu k ruce podřízený sub-syndikus Bedřich Svoboda. Současně po celou dobu let 1699–1737 je členem městské rady. Jak jeho vážnost ve městě vzrůstá, zvelebují také svůj majetek ve městě i jeho okolí. Skupuje řadu pozemků v okolí města a stává se tak jedním z nejbohatších měšťanů Uherského Brodu. Jeho vztah k městu je nejlépe patrný z práce, kterou vynaložil k sepsání kroniky, v níž zachytil život ve městě od jeho založení až do počátku 18. století, a která nese název Václava Fr. Letochy památky města Brodu Uherského.

František Václav Letocha zemřel 21. března 1738, jeho manželka Zuzana nepřežila tuto bolestnou událost a zemřela ještě téhož dne. Oba byli pak pohřbeni společně 22. března téhož roku v dominikánském kostele Nanebevstoupení Panny Marie před oltářem Všech svatých.

Velké schodiště se jménem V. F. Letochy

Vpravo dole, vyznačené umístění V. F. Letochy

Knižní vydání z roku 1942

Významné životní jubileum

si v měsících srpnu, září a říjnu 2024 připomenou tito naši spoluobčané:

89 let

Ludmila Horská

86 let

Marie Tvarůžková

85 let

Hedvika Sovadinová

Václav Hanák

Vlastimila Houserková

84 let

Marie Pešáková

83 let

Zdenka Zmeškalová

82 let

Zdenka Zmeškalová

80 let

Petr Matějček

František Vala

Anna Hanáková

75 let

Antonie Janásková

Daniela Krutilová

70 let

Libuše Polešáková

Jaroslav Černý

Petr Mikeš

65 let

Ivana Marková

Jaroslav Poledňák

Aranka Radosavljevičová

Petr Vybíral

Leoš Škrabana

Petr Dostál

60 let

Miroslav Bršťák

Pavel Zehnálek

Gary Daniel Thomas

Yvona Vybíralová

Jiří Zmeškal

Ivana Tellingarová

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Jan Přikryl

Tobiáš Minařík

Eliška Michalíková

Emma Jarolímová

Vážení rodiče, vítáme Vaše dítětko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

Martin Lichnovský

Petr Hořecký

Jaroslav Zmeškal

David Radosavljevič

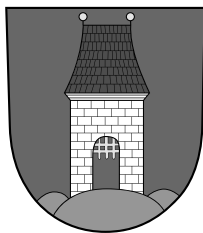
Marie Mikešová

Věra Muchová

Věra Veselá

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Městys Dřevohostice
přijme pracovníka na pozici

**zedník,
pomocný zedník,
popř. dělník pracovní skupiny obce.**

Výuční list v oboru je výhodou.
Požadujeme: odbornost – min. 5 let praxe,
spolehlivost, dobrý zdravotní stav
a chuť pracovat.

Nástup možný ihned.

Další informace a platové podmínky:
Úřad městyse Dřevohostice

140 let založení hasičského sboru

